

Megkezdődött a pártoktatás

Tegnap, hétfőn Szegeden megkezdődött az 1967/68-as pártoktatási év. A város üzemeiben, hivatalokban, intézményekben több mint 12 ezren a pártoktatás keretében tanulmányozzák a marxizmus-leninizmust, ezen kívül mintegy 6 ezer pártönkivüli dolgozó iratkozott be a *Társadalmunk időszéri kérdései* elnevezésű szakszervezeti tanfolyamokra.

A most kezdődő politikai oktatási évad egyik jellemzője, hogy megnőtt a magasabb fokú tanfolyamok iránti érdeklődés. A gazdaságpolitikai tanfolyam ipari tagozatán például körülbelül 2 ezer hallgató kezdte meg tanulmányait, s ez a létszám a tavalyinak majdnem kétszerese.

Szegedi párttitkárok továbbképző tanfolyama

Az MSZMP Szegedi városi bizottságának továbbképző tanfolyama a szegedi pártalapszervezetek, az üzemi, vállalati, intézményi csúcs- és pártvezetőségek és pártbizottságok titkárai számára. Tegnap, hétfőn délelőtt kezdődött a városi pártbizottság Kálvin téri székházában nagytermében. Megnyitó beszédet Perjési László, a városi pártbizottság első titkára mondott.

A tanfolyam közvetlen se-

gítségét nyújt az 1968. január elsején életbe lépő új gazdasági mechanizmus előkészítéséhez, majd végrehajtásához a politikai munka eszközeivel. A párttitkárok az új gazdasági mechanizmus témáiról előadásokat hallgatnak, és utána a kérdéseket szemináriumokban beszélnek meg.

A továbbképző tanfolyam, amelyen egész napos a foglalkozás, szombaton fejeződik be.

Saját normarendszer a vállalatoknál

Irányelvek a munkanormákról

A Munka Törvénykönyvének végrehajtási utasítása — a vállalatok nagyobb önállóságát figyelembe véve — nem írja elő részletesen a munkanormák rendszerét, csupán keretet ad ahhoz, hogy a vállalatok sajátosságaiknak megfelelően, kollektív szerződéseikben megszabják saját normarendszereiket. E feladat végrehajtásának elősegítésére a Munkaügyi Minisztérium és a SZOT irányelveket dolgozott ki.

Az irányelvek megállapítják, hogy

a munkanorma a tervezdalkodásnak, a vállalati tervezésnek, a korszerű üzemi vezetésnek és a munkanormák nélkülözhetetlen eleme, a teljesítménybérézés egyik alapja.

A normában is kifejezésre kell jutnia az állandó fejlődésnek. Célszerű, ha állandóan figyelemmel kísérik a vállalatok a munka feltételeiben és körülményeiben végbe menő változásokat, továbbá a normák alkalmazása során szerzett tapasztalatokat.

A normák megszabásához vagy azok felülvizsgálásához nagy körültekintés szükséges. Fel kell mérni a termelőberendezés kapacitását, meg kell teremteni leggyakoribb kihasználásának feltételeit. Célszerű, ha a normák megszabása előtt munkatanulmányokat, mun-

kanap-felvételeket készítenek, s elengedhetetlen, hogy szervezetten gondoskodjanak anyagról, szerszámról, bizonylatokról. Vizsgálni kell az átlagos és a szélsőséges teljesítményeket: vállalaton belül, üzemek közötti, sőt, ha lehetséges, nemzetközi összehasonlító elemzéseket kell végezni a teljesítményekről.

A normákat indokolt megváltoztatni, ha új gépeket helyeznek üzembe, ha megváltozik a munka jellege, a gyártás technológiája.

Szükségessé tehetik a teljesítménykövetelmények módosítását az újítások, munkakörülményekben bekövetkező változások, s meg kell változtatni a normákat, ha kitűnik, hogy azt tévesen állapították meg. Gondoskodni kell arról, hogy ha valamely dolgozó önként magas teljesítményt vállal, ez keresetét tekintve előnyös legyen számára. Ennek érdekében a vállalat megállapodást is köthet a dolgozóval.

Az irányelvek ezután kimondják, hogy a normában előírt követelményeket nem szabad fokozni, ha ez a dolgozó testi épségét, biztonságát veszélyezteti, és nem szabad olyan normát sem megállapítani, amelynek túlteljesítésére csak a különleges adottságú dolgozó képes.

Orlova és Alekszandrov hazánkban

Hétfőn a Magyar Sajtó Házában újságírókkal találkozott két Állami-díjas szovjet filmrendező — Ljuba Orlova és Grigorij Alekszandrov — akik „Cirkusz” című filmjük felújítására érkeztek Budapestre. A film 1936-ban készült, s a forgatás „kulisszatitkairól” — válaszolva az újságírók kérdéseire — számos érdekességet mondott el G. Alekszandrov.

Alekszandrov kiemelte, hogy bár a film több mint harminc éve készült, ma sem érzi elavultnak, mert alapelvei — az ember értékét nem a bőr színe határozza meg — ma is időszéri kérdés. A film egyébként 1937-ben a párizsi világkiállítás nagydíjat nyert.

Elmondotta, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére három filmet fejezett be. Televíziós dokumentumfilmek készített Lenin forradalmat megelőző napjairól, svájci emigrációjáról. Másik filmjének címe Tíz nap, amely megrengette a világot. Harmadik filmjének története: az Októberi című produkciót Eizensteinnel közösen forgatták negyven évvel ezelőtt. Bemutatója elmaradt. A még összeválogatott filmek egy sor epizód hiányzott. Olyan részek is, amelyeket akkoriban politikai okokból kivágtak. Ezeket a cenzúrázott kockákat most sikerült megtalálni állami és magánarchívumokban. Alekszandrov a filmet eredeti formájában állította vissza.

Veled vagyunk, Vietnam!

Szolidaritási nagygyűlés Makón

Az Országos Békatanács vietnami szolidaritási felhívására csatlakoztak Csongrád megye KISZ-szervezetei. A rendezvénysorozat tegnap este kezdődött Makón. A József Attila Művelődési Ház zsúfolásig megtelt nagytermében rendezett forró hangulatú ifjúsági nagygyűlésen dr. Koncz János, a KISZ Csongrád megyei bizottságának titkára és szavakkal ítélt el az amerikai agresszorok terrorselelményeit.

Felszólalt a nagygyűlésen Doan Thanh Lam, hazánkban tanuló vietnami diák. Neki nyújtotta át a szolidaritási plakettet Vass József, aki a BMG gyáregységének KISZ-istái nevében ítélt el a Vietnambot sújtó amerikai agressziót. A makói középiskolások közel 10 ezer forint adománnyal támogatják a szabadságért, harcoló vietnami népet.

Diákok kezdeményezése

A Tömörkény gimnázium KISZ szervezete elhatározta, hétfőn vietnami műszakot tart a paprikafeldolgozó vállalatnál, ahol a diákok termelési gyakorlatukat végezték a múlt héten. A tegnapi nap tehát ráadás volt: a teljesítményükért kapott összeget teljes egészében a vietnamiak megsegítésére ajánlották fel a fiatalok.

Reggel 7-től délután 5-ig két műszakban dolgoztak. Öt osztály a paprika tisztogatását végezte, öt másik pedig ládákat rakott, udvart rendezett. Osztályonként páronként versenyeztek egymással, s természetesen megvolt az egészséges rivalizálás is — lányok, fiúk között. Nem „férfi munka” a paprika csomagolása, de nagyon igyekeztek — mondták a fiúk. A Schütz Zoltán—Szabó András kettős a műszak felénél már 120 kiló paprikát megtisztított, s hogy milyen jól dolgoztak, bizonyítja: a legügyesebb leánypáros, Kiss Márta és Gyenge Juszina is csak 10 kilóval „főzte le” őket.

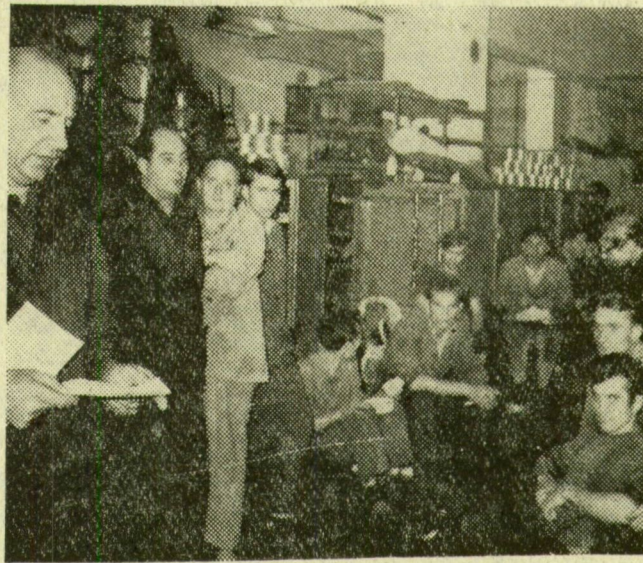
Fiatalokhoz illően tempósan, vidám hangulatban dolgoztak. Elégedett volt a szakember, Karnis János művezető is, hiszen egy-egy műszak teljesítménye két és fél — három vagonra nőtt. Ez átszámítva 15 ezer forint termelési érték! Szép eredmény, és még inkább dicsérhető, hogy a tanulók önálló kezdeményezésére született.

Szövetkezeti gazdák segítsége

Lapunkban vasárnap hírül adtuk, hogy a szentesi Árpád Termelőszövetkezet tag-sága október 21-én vietnami műszakot tart, s e munka értékét a hős vietnami nép megsegítésére ajánlotta fel. A mihiályteleki Új Élet Termelőszövetkezet tag-sága csatlakozott a szentesiek felhívásához.

Nagy István, a közös gazdaság elnöke tájékoztatása szerint brigádmegbeszéléseken határozta el a tagság a csatlakozást. Így például a fuvarozó részleg tagjai személyenként 50 forintot ajánlottak fel a vietnami számlára. A gépcsoport és a szolgáltató részleg tagjai is megbeszéltek, miben segíthetnének. Elhatározták, hogy szombaton és vasárnap, 21-én és 22-én ünnepi műszakot tartanak, s a háromórás műszak bevételeit a vietnami csekkzámlára fizetik be. A növénytermesztési és az állattenyésztési brigádok is tegnap határozták el csatlakozásukat.

A munkásgárda egy emberként segít

Berger Sándor felvétele

Tiltakozó gyűlés az autójavító vállalat szerelőcsarnokában. Kiss Mihály művezető beszél

is meghaladó ígéret alig néhány perc alatt született. Értékes felajánlás, amelynek megbízható garanciája van.

Vietnami forintok

Nem olyan régen az újszegedi Haladás Tsz-ben gyűjtést rendeztek a vietnami nép megsegítésére. A szövetkezetiek szívesen adtak. A háborúra gondoltak és a békére. A háborúra, ahol percenként halnak meg emberek, betegség, nyomorékká válnak, leégett, rombadöntött házak és természetlen mezők kiáltanak az áldott békéért. S a békére is gondoltak, ahol áldott kedvük kivirágzik, nyugodt álmokat hozhatnak az esték.

Akkor Kármán Kálmán tehenész 100 forintot adott. Fiatalember. Családosa.

— Szívesen segítünk, ha így segíthetünk — mondotta. Az újszegedi Haladás Tsz-ből 8500 forintot fizettek be a szolidaritási csekkzámlára.

Tegnap délből ismét fel-

emelték tiltakozó szavukat az amerikai agresszió ellen. Az ebédidőben, a közös gazdaság kultúrtermében gyűltek össze mintegy 150-en. A fiatalok már korábban zöld növényekkel díszítették a termet. Képes híradón mutatták be a harcoló Vietnambot. A szövetkezetiek megálltak a képek előtt. Nézegettek sokáig. Komolyan, meghatódva álltak a képek előtt, elszoruló szívvel. Azután táviratot fogalmaztak. Eszterő Lajos, a szövetkezet KISZ szervezetének titkára olvasta fel a tiltakozó távirat szövegét.

Az újszegedi Haladás Tsz tagsága minden erővel, anyagiakkal is támogatja a vietnami nép igazságos harcat. Míképpen az egész magyar nép.

Az agresszornak távoznia kell!

Walter Lipmann, a híres amerikai publicista legutóbbi cikkében többek között arról ír, hogy a Gallup közvéleménykutatások eredménye a legutóbbi időben nem kellemes olvasmány a Fehér Házban. Nincs okunk kételkedni: állítása nagyon is megalapozott. Az Egyesült Államokban is csak úgy, mint világszerte, egyre több és súlyosabb bírálat éri a Johnson-kormányzatot a vietnami háború miatt.

Az Egyesült Államok gyilkos kalandja Dél-Vietnamban idestova nyolc éve, a Vietnami Demokratikus Köztársaság ellen három éve folyik. A B—52-es amerikai bombázók napról napra pusztítják a vietnami népet, a lakóhelyeket, a mezőgazdaságot, a közlekedést, a kultúrát, a házat, a templomot, a kórházat, az iskolát és a templomot.

S az eredmény? A vietnami agressziót 50 ezer főnyi hadsereggel kezdték. Ma több mint félmillió, a modern fegyverek minden fajtájával, így stratégiai bombákkal is felszerelt — amerikai katona tartózkodik Vietnamban.

A négyezer éves történelmi múltú kisázsiai nép pedig vitézül állja a harcot. A Dél-Vietnami Nemzeti Felszabadítási Front katonái a terület negyötödét, a lakosság kétharmadát szabadították fel. Amikor az Egyesült Államok 1965-ben megkezdte a VDK terrorbombázását, a nyugati lapok azt írták, hogy a modern amerikai harci repülőgépek nyomása alatt Észak-Vietnam öt hónap alatt kapitulál. Ennek három éve. Az US News-t idézzük: „Az Észak-Vietnam felett vívott költséges légháború az amerikai lökhaj-tásos gépek repülői számára ma már nem csupán veszélyes, hanem halálos is. Az észak-vietnami légvédelem a világ legkomolyabb légvédelmévé fejlődött.”

Személyesen is tanúsíthatom, hogy az állítás megfelel a valóságnak. Néhány hónapja Hanoi-ban jártam. Május 5-én óriási légitámadást élt át a város. Sok szenvedést, háborús borzalmat láttam. De arról is meggyőződtem, hogy a szovjet gyártmányú rakéták május 5-én, egyetlen nap alatt kilenc amerikai gépet lőttek le.

Jártam egy kis faluban, Hanoitól tizenöt kilométerre. A lakosok futóárkokat, bunkereket ástak. A banánfák roskadoztak az erő gyümölcstől, virágzott a

bab, gondosan megkapáltak minden tőz- és krumplit. Megnéztem a falu kis múzeumát, amelynek minden kiállított tárgya a kegyetlen gyilkolásra volt. A rózsaszín selyem menyasszonyi ruha, melyet tulajdonosa sohasem ölthetett magára: esküvője előtti napon ölte meg a golyósbomba. Az egyik polcon apró, fából faragott tarka szárnyú lepke gubbasztott, kis gazdája éppen a függőágyban aludt, amikor a halálos repeszdarab eltalálta. A falu főterén egyszerű fehér sí emléket, rajta a következő felirattal: „Gyűlöljük az amerikai támadókat, akik megölték Phu-Xa lakóit. 1965. március 5.”

Egy kétszázmillió szuperhatalom — egy harmincegyesmillió kisázsiai ország ellen. Eddig nem tudták, s nem is fogják őket tényleg kényszeríteni. Az amerikaiaknak távoznuk kell Vietnamból! Pedig az amerikaiak az atomfegyvereket kivéve már minden eszközt kipróbáltak, hogy az általuk hirdetett „szabad világ” győzelmét kiharcolják Vietnamban. Az ideológiai indoklás: a vietnami szabadságharc veszélyezteti az USA biztonságát. Az amerikai partoktól tízezer mérföld-re... Nincs olyan epeméjű ember a földön, aki ezt komolyan venné.

Nyolc év alatt nem tudták megsemmisíteni a Dél-vietnami Felszabadítási Frontot. Ez a szervezet ma erősebb, mint valaha. E szövetség katonái otthon vannak, testvéreikért, országukért harcolnak a betolakodók, s az őket kiszolgálók ellen. E hazafias front ma olyan helyzetben van, hogy új, szélesebb összefogásra alapozott építő programot adhat ki az azal a célkitűzéssel: „... felépíteni a független, demokratikus, békés, semleges és virágzó Dél-Vietnambot, egyengetni a haza újraegyesítéséhez vezető utat.”

Nem kétséges, hogy egyre többen vannak és lesznek Dél-Vietnamban, akik lelkesedéssel csatlakoznak a programhoz, hiszen az amerikaiak csordultig öntötték már a szenvedés poharát.

És a harci elszántságát is, hogy ilyen hősi, áldozatos honvédó háború után létre jöjjön az igazságos béke, melynek megszületéséért vívott küzdelmében a vietnami nép nincs egyedül. Ezt fejezi ki a világ ezekben a napokban is, a Vietnammal való szolidaritás hetén.

NEMETI IRÉN